

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

KONČNO
A6-0158/2007

25.4.2007

POROČILO

o Kašmirju: sedanje razmere in obeti za prihodnost
(2005/2242(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalka: Baroness Nicholson of Winterbourne

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	17
POSTOPEK	23

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o Kašmirju: sedanje razmere in obeti za prihodnost (2005/2242(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih nedavnih resolucij o Džamuju in Kašmirju, zlasti resolucije z dne 29. septembra 2005 o odnosih med EU in Indijo: strateško partnerstvo¹, z dne 17. novembra 2005 o Kašmirju², z dne 18. maja 2006 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu v letu 2005 in o politiki EU v zvezi s tem³, z dne 28. septembra 2006 o gospodarskih in trgovinskih odnosih Evropske unije z Indijo⁴, z dne 22. aprila 2004 o sporazumu o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Pakistanom⁵ ter z dne 22. aprila 2004 o razmerah v Pakistanu⁶,
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov na to temo med leti 1948 in 1971¹,
- ob upoštevanju skrbi, ki so jih izrazile številne delovne skupine in poročevalci sveta Združenih narodov za človekove pravice in njegove predhodnice komisije Združenih narodov za človekove pravice, ter mednarodne organizacije za človekove pravice, glede kršenja človekovih pravic v Kašmirju,
- ob upoštevanju Sporazuma o uporabi vode iz reke Ind (Indus Waters Treaty) iz leta 1960,
- ob upoštevanju poročila o obiskih začasne parlamentarne delegacije v Džamuju in Kašmirju, ki ga je Odbor za zunanje zadeve sprejel novembra 2004,
- ob upoštevanju uničujočega potresa, ki je prizadel Džamu in Kašmir 8. oktobra 2005,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine Združenih narodov št. A/RES/60/13 s 14. novembra 2005, ki izraža pohvalo vpletenim vladam in ljudstvu za pomoč po potresu in prizadevanja pri obnovi,
- ob upoštevanju, da je predsednik Islamske republike Pakistan Mušaraf obiskal Odbor za zunanje zadeve 12. septembra 2006,
- ob upoštevanju sedmega vrha EU-Indija, ki je bil v Helsinkih 13. oktobra 2006,
- ob upoštevanju novih mirovnih prizadevanj v Kašmirju od začetka veljave sporazuma o premirju leta 2003, ki mu je sledila zaobljuba predsednika Mušarafa januarja 2004, naj se pakistansko ozemlje ne uporabi za čezmejni terorizem, napredne vizije indijskega predsednika vlade Manmohana Singha, „da meje ne morejo biti odstranjene, lahko pa postanejo nepomembne“, in naslednjega krog mirovnih pogovorov, ki so se pričeli 17. januarja 2007,
- ob upoštevanju nedavnega načrta v štirih točkah predsednika Mušarafa za rešitev konflikta v Kašmirju (brez sprememb meja Džamuja in Kašmirja, prosto gibanje oseb preko nadzorne črte premirja, postopna demilitarizacija in samouprava s skupnim

¹ Glej prilogo k obrazložitvi.

nadzornim mehanizmom, ki bo predstavljal Indijo, Pakistan in Kašmirce) ter predloga predsednika vlade Singha o celoviti pogodbi za mir, varnost in prijateljstvo,

- ob upoštevanju obiska indijskega zunanjega ministra Pranaba Mukherjea v Pakistanu, ki se je pričel 13. januarja 2007 in med katerim so bili podpisani štirje sporazumi za izgradnjo zaupanja,
 - ob upoštevanju poročila mednarodne krizne skupine št. 125 o Aziji z dne 11. decembra 2006 ter poročil o človekovih pravicah organizacij Freedom house in Human rights watch ter zunanjega ministrstva ZDA,
 - ob upoštevanju, da je parlamentarna poročevalka obiskala obe strani nadzorne črte premirja junija 2006,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0158/2007),
- A. ker so sporni deli območja nekdanje prinčevske države Džamu in Kašmir trenutno pod upravo Republike Indije, Islamske republike Pakistan in Ljudske republike Kitajske, prebivalcev na tem območju pa je 13,4 milijona,
- B. ker velik del prebivalstva Džamuja in Kašmirja, zlasti v provincah Gilgit in Baltistan, živi v skrajni revščini in zapostavljenosti, ker je stopnja pismenosti in računske pismenosti zelo nizka ter ker so zdravstveno varstvo, demokratične strukture, pravna država in sodni sistem pomanjkljivi; in ker celotno območje Džamuja in Kašmirja trpi zaradi izjemnega gospodarskega upada,
- C. ker tudi vprašanje vodnih virov zaostrojuje spor med Pakistanom in Indijo glede Džamuja in Kašmirja in je ključnega pomena za vsakršno dokončno rešitev,
- D. ker je država Džamu in Kašmir vir konfliktov že skoraj 60 let, v katerih so se vrstili oboroženi spopadi med Indijo, Pakistanom in Kitajsko; ker je ta spor domnevno terjal že 80.000 žrtev; ker konflikti med Indijo in Pakistanom sedaj vključujejo mednarodni terorizem, in ker so Kitajska, Indija in Pakistan jedrske sile, čeprav Indija in Pakistan nista podpisala pogodbe o neširjenju jedrskega orožja,
- E. ker obstajajo številni dokazi, da je Pakistan več let kašmirskim militantnim skrajnežem zagotavljal usposabljanje, orožje, sredstva in zatočišča ter ni uspel doseči, da bi bili ti skrajneži odgovorni za zločine na delu pod indijsko upravo; ker kljub temu poročilo indijske vlade kaže, da se je infiltracija militantnih skrajnežev v del Džamuja in Kašmirja, ki je pod indijsko upravo, po 11. septembru 2001 znatno zmanjšala,
- F. ker premirje na nadzorni črti traja od novembra 2003 in se je kljub nekaterim kršitvam ohranilo,
- G. ker je premirje omogočilo Indiji in Pakistanu, da sta vzpostavila trajen dialog o Džamuju in Kašmirju, ki začenja prinašati skromne uspehe, in ker se v sklopu mirovnega procesa izvajajo številni ukrepi za krepitev zaupanja; ker kašmirsko prebivalstvo želi izkoristiti prednosti teh ukrepov za krepitev zaupanja in jih dejansko izvršuje na lokalni ravni; ker

Kašmirci na kitajski strani ostajajo izključeni iz tega procesa,

- H. ker je skupno indijsko-pakistansko sporočilo o Džamuju in Kašmirju, razglašeno ob koncu obiska predsednika Mušarafa v Indiji aprila 2005, pripomoglo h krepitvi procesa približevanja dveh držav, zlasti s ponovnim zagotovilom za nadaljevanje mirovnega procesa in z osredotočanjem na nevojaško rešitev kašmirskega konflikta,
- I. ker je gospodarski razvoj bistven za izgradnjo materialne in družbene infrastrukture in izboljšanje proizvodnih zmožnosti Džamuja in Kašmirja; ker je skupna izjava EU in Pakistana z 8. februarja 2007 pozitiven premik v smeri krepitve njunih odnosov in ker obe strani nestrpnost pričakujeta nadaljevanje izvrševanja sporazuma tretje generacije o sodelovanju, v prepričanju, da lahko pripomore k spodbujanju družbeno-gospodarskega razvoja in blaginje v Pakistanu; ker sta EU in Pakistan ponovno potrdila svojo zavezo k mirnemu reševanju sporov v skladu z mednarodnim pravom, dvostranskimi sporazumi in načeli listine ZN,
- J. ker je institucionalna podlaga sedanjega obsežnega sporazuma tretje generacije o sodelovanju med ES in Indijo iz leta 1994 skupna politična izjava, ki je določila letna ministrska srečanja in odprla vrata za širok politični dialog,
- K. ker je 8. oktobra 2005 zjutraj potres z močjo 7,6 stopnje po Rihterjevi lestvici, najbolj uničujoč mednarodni potres, kar jih pomnimo, prizadel velik del območja od Afganistana prek Pakistana do Indije, pri čemer je bilo daleč največji vpliv čutiti v Džamuju in Kašmirju, z ogromnimi izgubami v provinci Azad Džamu in Kašmir in v severozahodni mejni provinci Pakistana,
- L. ker je potres v nekaj minutah zahteval več kot 75.000 življenj v provinci Azad Džamu in Kašmir, število žrtev pa je pozneje naraslo na 88.000, in povzročil 6000 žrtev v indijskem delu Džamuja in Kašmirja, ter za seboj pustil na tisoče ranjenih in milijone razseljenih na pakistanski strani, ki nimajo izpolnjenih osnovnih potreb in so brez stalnega zatočišča, zaposlitve, zdravstvene oskrbe in izobraževanja; ker so bila številna mesta in vasi deloma ali popolnoma uničene, kmetijstvo zdesetkano in okolje onesnaženo, in ker je raven razvoja izjemno nazadovala,
- M. ker morajo tako državne oborožene sile in opozicijske oborožene skupine v kašmirskem sporu spoštovati ženevsko konvencijo iz leta 1949 in mednarodno običajno humanitarno pravo, ki prepovedujeta napade na civiliste in katerih resne kršitve so vojni zločini, ki jih morajo države preganjati,
- N. ker je na ledeniku Siačen umrlo 2.000 vojakov v zadnjih desetih letih, kljub temu da področje nima strateške vrednosti in ker je premirje v območju Siačen od novembra 2005 dobrodošlo,

Uvod

- 1. poudarja, da so Indija, Pakistan in Kitajska (kateri je Pakistan odstopil predel gorovja Karakoram leta 1963) pomembni partnerja EU, odnosi s prvo pa imajo tudi status strateškega partnerstva; meni, da je najboljši način za rešitev stalnega konflikta ob nadzorni črti premirja skupno delovanje s stalnim prizadevanjem med vladami Indije in Pakistana, ob vključitvi prebivalcev vseh delov bivše prinčevske države; vseeno meni, da lahko glede na svoje izkušnje uspešno pripomore k reševanju sporov v večletnem,

večnacionalnem in večverskem okolju; zato ponuja to resolucijo in srečanja, ki ji bodo morda sledila, kot del skupne izkušnje, iz katere lahko tudi EU črpa znanje; ponovno poudarja pomen nepretrgane podpore EU tako Indiji kot Pakistanu pri njunem izvajanju mirovnega procesa iz leta 2004;

2. opozarja, da je Indija največja posvetna demokracija na svetu in ima razvite demokratične strukture na vseh ravneh, medtem ko Pakistan še vedno ni v celoti uveljavil demokracije v provinci Azad Džamu in Kašmir in se še mora premakniti v smeri demokracije v Gilgitu in Baltistanu; ugotavlja, da sta obe državi jedrski sili, ki nista vključeni v sporazum o neširjenju jedrskega orožja; poudarja, da jedrska doktrina v Indiji temelji na načelu, da ne bo prva uporabila jedrska orožja, Pakistan pa se še mora k temu zavezati; ugotavlja tudi, da predsedniku Mušarafu še ni uspelo uresničiti obljube, dane v letu 1999, da "oborožene sile ne bodo ostale na oblasti dlje kot bo nujno potrebno, zato da se v Pakistanu utre pot razmahu resnične demokracije";
3. poziva predstavnike indijske in pakistanske vlade, naj izkoristijo priložnost, ki se je ponudila z izjavami indijskega predsednika vlade in pakistanskega predsednika o tem, da je treba dati nov zagon iskanju možnosti za večjo avtonomijo, svobodo gibanja, razorožitev in medvladno sodelovanje pri vprašanjih, kot so voda, turizem, trgovina in okolje, ter naj si prizadevajo za dejanski uspeh pri reševanju spora glede Kašmirja;
4. opaža, da je potres zelo poslabšal že tako skope zmogljivosti za zadovoljevanje potreb prebivalcev Azad Džamuja in Kašmirja in korenito zmanjšal potencial za vzpostavitev institucij in krepitev zmogljivosti; poziva Evropsko unijo, naj Kašmircem pri tem ponudi pomoč in podporo;
5. poziva vladi Pakistana in Indije, naj čim prej, sklicujoč se na obstoječi mehanizem iz pogodbe o uporabi vode iz reke Ind iz leta 1960, rešita ključna vprašanja obrežnega pasu, ki zadevajo izvire in zgornje tokove rek ter uporabo rek, ki tečejo skozi Džamu in Kašmir (Ind, Dželum, Čenab, Ravi, Beas in Sutledž); vseeno poudarja, da mora zadovoljevanje potreb lokalnega prebivalstva glede kmetijstva, ribolova, živinoreje in oskrbe z vodo ostati prednostna naloga, kot denimo v primeru izboljšav na jezu Mangla;
6. opozarja, da so voda, varnost ter trajnostna in zanesljiva oskrba z energijo pomembne za stabilnost in rast regije ter v zvezi s tem opozarja na pomen razvoja namakanja in hidroelektričnih projektov; meni, da morata vladi Pakistana in Indije nadaljevati plodni dialog in se s predstavniki Kašmircev posvetovati o vprašanjih obrežnega pasu ter ju poziva, naj sprejmeta celovit pristop k vodnim virom, ki bo priznaval ključne povezave med vodo, tlemi, lokalnimi uporabniki, okoljem in infrastrukturo;
7. poudarja skupno dediščino Indije in Pakistana, ki se kaže v starodavni kulturi Džamuja in Kašmirja; priznava in ceni pluralistično, večkulturno in večversko naravo ter posvetno tradicijo ljudstev Džamuja in Kašmirja, ki sta se ohranili v indijskem delu tega ozemlja;

Politične razmere: prizadevanja prebivalcev

8. izreka priznanje Indiji in Pakistanu za mirovne poteze, ki jih trenutno izvajata, ju pri tem podpira ter pozdravlja dejstvo, da so se ponovno začeli dvostranski pogovori, ki so bili po bombardiranju v Mumbaju julija 2006 tri mesece prekinjeni; poudarja, da morajo regija, EU in mednarodna skupnost sedanje dvostranske pogovore podpreti in dodatno okrepiti

izmenjave glede reševanja spora, s tem pa zagotoviti uspešno prihodnost za prebivalce Džamuja in Kašmirja ter njihove sosede;

9. toplo pozdravlja ukrepe za krepitev zaupanja, ki sta jih vpeljala Indija in Pakistan in katerih posledica je zmerno zmanjšanje napetosti in sumničavosti na obeh straneh in ponovno združevanje družin, ki so bile dolga leta ločene, na obeh straneh; poudarja, da si morata indijska in pakistanska vlada močno prizadevati za vključitev Kašmircev v reševanje bistvenih vprašanj;
10. opozarja na dejstvo, da imajo Kašmirci zaradi humanitarnih razmer po potresu sedaj korist od mirovnega procesa prek potekajočih izmenjav in politične zavezanosti indijske in pakistanske vlade prostemu gibanju oseb, blaga in storitev (čeprav še vedno omejenega) po nadzorni črti premirja;
11. poudarja, da so krize in konflikti zadnjih let povečali, ne pa zmanjšali, pomen Združenih narodov ter da ostajajo ZN pomemben forum za dialog in diplomacijo; opozarja na številne resolucije Varnostnega sveta ZN (VSZN) o Kašmirju med letoma 1948 in 1971, katerih namen je bil spodbuditi vladi Indije in Pakistana, naj sprejmeta vse ukrepe, ki so v njuni pristojnosti za izboljšanje stanja, in ki so izražale prepričanje, da bo mirna rešitev spora v interesu ljudi Džamuja in Kašmirja, Indije ter Pakistana; zaključuje, v luči zgoraj naštetega ter kršitev točk, določenih v različnih resolucij VSZN, da predpogoji za izvedbo plebiscita trenutno niso izpolnjeni;
12. znova poudarja, da imajo po členu 1.1 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ZN vsa ljudstva neodtujljivo pravico do samoodločbe, kar pomeni, da lahko svobodno opredelijo svoj politični status in si prizadevati za samostojen gospodarski, družbeni in kulturni razvoj; potrjuje, da morajo po členu 1.3 vse pogodbenice tega pakta v skladu z določbami Ustanovne listine Združenih narodov pospeševati uresničevanje pravice do samoodločbe in spoštovati to pravico; ugotavlja pa, da vse resolucije ZN o kašmirskem sporu izrecno priznavajo le pravico bivše prinčevske države Džamu in Kašmir, da postane del Indije ali Pakistana; v kontekstu iskanja rešitve kašmirskega konflikta, ki bi celotni regiji prinesla ogromno koristi, pozdravlja nove ideje, ki so predmet razprave v strukturiranem dialogu in indijski okrogli mizi (v zvezi s tem je ponovno odprtje dialoga indijske vlade s skupino All Parties Hurryat Conference še posebej dobrodošlo), zlasti, ki so povezane z nepreklicnim odpravljanjem meja, s sistemom samouprave in institucionalnimi dogovori o skupnem upravljanju ali sodelovanju; močno spodbuja Indijo in Pakistan, naj še naprej preučujeta te zamisli v skupnih razpravah in s Kašmirci na obeh straneh nadzorne črte premirja ter v Gilgitu in Baltistanu;
13. obžaluje, da se politične in humanitarne razmere v vseh štirih delih Džamuja in Kašmirja niso izboljšale; pozdravlja vlogo strukturiranega mirovnega procesa pri približevanju trajni rešitvi za Kašmirce, ki bo temeljila na demokraciji, pravni državi in spoštovanju temeljnih pravic; pozdravlja pristop "drugega tira" in širšega dialoga z vključitvijo uglednih osebnosti, akademikov in drugih pomembnih strokovnjakov z vseh strani Kašmirja ter iz Indije in Pakistana, ki dajejo praktične predloge za tesnejše sodelovanje; čestita Indiji in Pakistanu, da sta združila te skupine, in predlaga, naj EU nudi praktično podporo vsakič, ko jo bosta v okviru strukturiranega mirovnega procesa k temu pozvali obe strani;

14. vseeno obžaluje, da Pakistan še vedno ni uvedel korenitejših in reprezentativnih demokratičnih struktur v provinci Azad Džamu in Kašmir; zlasti opaža, da Kašmir ni zastopan v pakistanski narodni skupščini, dejstvo, da provinco Azad Džamu in Kašmir upravlja ministrstvo za zadeve Kašmirja v Islamabadu, da kašmirski svet povečini sestavljajo pakistanski uradniki in da so glavni tajnik, generalni inšpektor policije, vodja računovodstva ter finančni sekretar vsi iz Pakistana; izraža svoje neodobranje določbečasne ustave iz leta 1974, ki prepoveduje vsako politično dejavnost, ki ni v skladu z doktrino Džamuja in Kašmirja kot dela Pakistana, in obvezuje vsakega kandidata za mesto v parlamentu v Azad Džamuju in Kašmirju, da v ta namen podpiše izjavo o lojalnosti; je zaskrbljen, da regija Gilgit-Baltistan ni demokratično zastopana;
15. priznava, da je Pakistan v posebej zapletenem položaju zaradi pritiskov s številnih strani; vendar:
 - globoko obžaluje, da so zaradi premajhne politične volje za izpolnjevanje osnovnih potreb ter pomanjkljive politične udeležbe in pravne države v provinci Azad Džamu in Kašmir tamkajšnje ženske po potresu v brezupnem položaju;
 - želi spomniti, da sta ES in Pakistan leta 2001 podpisala sporazum tretje generacije o sodelovanju, katerega člen 1 kot bistveni element obravnava spoštovanje človekovih pravic in demokratičnih načel, zato EU odločno poziva, da podpre ta načela pri izvajanju sporazuma; je zato zaskrbljen zlasti, da je prebivalstvo Gilgita in Baltistana pod neposredno oblastjo vojske in nimajo nikakršne demokracije;
 - ugotavlja, da je bil potrjen zakon o zaščiti žensk, s katerim želijo preoblikovati hududske odloke o prešuštvu in posilstvu, ki temeljijo na šeriatske pravu; ocenjuje, da gre za pozitiven korak pri zagotavljanju boljše zaščite pravic žensk v Pakistanu in spoštuje odločenost predsednika Mušarafa in reformističnih poslancev, da kljub napadom nasprotnikov nadaljujejo s temi spremembami; poudarja pa, da je povsem jasno, da mora Pakistan storiti še marsikaj za izpolnitev obvez s področja človekovih pravic;
 - je še vedno zaskrbljen zaradi težkega položaja vseh manjšin na območju;
16. poziva Pakistan, da ponovno preuči svoj koncept demokratične odgovornosti, manjšin in pravic žensk v provinci Azad Džamu in Kašmir, ki so tako kot drugje ključnega pomena za izboljšanje razmer za prebivalstvo in za spopadanje z grožnjo terorizma;
17. izraža zaskrbljenost nad pomanjkanjem svobode izražanja v provinci Azad Džamu in Kašmir, nad poročili o mučenju in slabem ravnanju, diskriminaciji beguncev iz Džamuja in Kašmirja pod indijsko upravo, korupciji med vladnimi uslužbenci, in pakistansko vlado poziva, da poskrbi, da bodo prebivalci province Azad Džamu in Kašmir lahko brez prisile in strahu uveljavljali temeljne državljske in politične pravice;
18. Pakistan tudi poziva, da v provinci Azad Džamu in Kašmir omogoči svobodne in pravične volitve, saj so splošne volitve 11. julija 2005 potekale v znamenju goljufije in masovnega poneverjanja glasovnic in je bilo prepovedano sodelovanje vsem kandidatom, ki niso želeli zagovarjati pristopa Kašmirja Pakistanu; Pakistan poziva tudi, naj prvič razpiše volitve v Gilgitu in Baltistanu;

19. poziva vladi Pakistana in Indije, naj premirje, ki na Siačenu velja od leta 2003, spremeni v trajni mirovni sporazum, saj na najvišjem bojišču sveta vsako leto umre več vojakov zaradi podnebnih razmer kot v oboroženih spopadih;
20. poziva Evropsko unijo, naj podpira Indijo in Pakistan v pogajanjih za cono popolnega premirja v regiji Siačen, ne glede na položaj na obeh straneh, zlasti s ponujeno pomočjo pri zagotavljanju nadzornih tehnologij in postopkih preverjanja;
21. poziva militantne oborožene skupine, da razglasijo premirje, čemur bi sledila razorožitev, demobilizacija in reintegracija; poziva pakistansko in indijsko vlado, da pomagata pri vzpostavitvi premirja;
22. spodbuja pakistansko vlado, da ukine militantne strani na svetovnem spletu in militantne revije; predlaga, da pakistanska in indijska vlada proučita možnost uvedbe zakona o prepovedi rabe hujskaškega in sovražnega jezika;
23. ugotavlja, da indijski Džamu in Kašmir na podlagi člena 370 indijske ustave uživa poseben status, ki mu zagotavlja večjo samostojnost, kot jo imajo druge države v uniji; zato z zadovoljstvom opaža novejšo demokratične premike v Džamuju in Kašmirju (kar dokazuje 75-odstotna udeležba na nedavnih lokalnih volitvah) in poteze predsednika vlade Singha, da ponovno odpre dialog s skupino All Parties Hurriyat Conference; ugotavlja pa, da pri uresničevanju človekovih pravic in neposredne demokracije v praksi ostajajo pomanjkljivosti, na kar kaže denimo dejstvo, da morajo vsi kandidati na volitvah v Džamuju in Kašmirju (ter v drugih državah) podpisati prisego o lojalnosti ustavi države Džamu in Kašmir, ki podpira celovitost Indije; poziva komisijo za človekove pravice v Indiji, naj ob vsakršnem sumu kršitve ali dokumentirani kršitvi uporabi vsa svoja pooblastila; poziva jo tudi, naj v svoj upravni odbor vključi strokovnjake za človekove pravice, da bo dobila še večjo verodostojnost; pričakuje večji napredek na tem področju ter pozitivne rezultate novih zakonov, kar zadeva delo otrok, položaj žensk in nasilje; zaskrbljeno se seznanja s poročili, da so številni Kašmirci zaprti brez pravičnega sojenja; obsoja zabeležene kršitve človekovih pravic s strani indijskih oboroženih sil, zlasti če se uboji in posilstva nekaznovano nadaljujejo; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da nacionalni komisiji za človekove pravice različni statuti ne podeljujejo nikakršnih pooblastil za proučitev kršitev človekovih pravic, ki so jih zagrešile indijske varnostne sile; vseeno hrabri podatek, da je indijski nacionalni odbor za človekove pravice vojski priporočil, naj imenuje višje vojaške uradnike z nalogo nadzora nad izvajanjem temeljnih človekovih pravic in načel pravne države v svojih enotah, in da vojska priporočilo upošteva; je seznanjen z zavezo indijske vlade iz septembra 2005, da ne bo dopuščala kršitev človekovih pravic; poziva indijski parlament Lok Sabha, da preuči možnost spremembe zakona o zaščiti človekovih pravic iz leta 1993 in s tem nacionalnemu odboru za človekove pravice omogoči neodvisno preiskavo domnevnih kršitev, ki naj bi jih zagrešili pripadniki oboroženih sil;
24. v tej zvezi pozdravlja izjave ministrskega predsednika Singha, v katerih je pozval k "nični strpnosti do kršitev človekovih pravic" v Kašmirju in indijsko vlado pozival, da poskrbi za odpravo izvensodnih ubojev, "izginotij", mučenj in samovoljnih priporov v Džamuju in Kašmirju;
25. poziva Indijo in vlado zvezne države Džamu in Kašmir, da odpravita vse zakonske določbe, na osnovi katerih so pripadniki vojaških sil dejansko sodno nedotakljivi, ter

ustanovita neodvisni in nepristranski odbor za preiskavo hujših kršitev mednarodnega prava s področja človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, ki so ga od začetka spora zagrešile indijske varnostne sile;

26. poziva indijsko in pakistansko vlado, da mednarodnim organizacijam za človekove pravice (kot so Freedom House, Amnesty International in Human Rights Watch) dovolita takojšen in neomejen dostop do vseh predelov bivše prinčevske države in jim omogočita, da raziščejo razmere na področju človekovih pravic v teh delih in o tem pripravijo neodvisna poročila; poziva obe vladi, da se javno obvezeta, da bosta polno sodelovali z vsemi takimi mednarodnimi organizacijami za človekove pravice;
27. priznava težavne življenjske razmere številnih skupin, kot so prisilno razseljeni Panditi v Kašmirski dolini; poziva, da se je treba odločno spopasti z diskriminacijo proti njim in drugim skupinam, zlasti kar zadeva zaposlovanje; predlaga, naj skušajo te skupine okrepiti svoj položaj z oblikovanjem odborov izvoljenih predstavnikov in naj zagotovijo, da bodo ženske in osebe, mlajše od 25 let, ustrezno zastopane;
28. predlaga, naj Indija oceni uspeh vzpostavitve neodvisnega sveta na gorskem območju (Autonomous Hill Council)v Ladaku leta 1993; upa, da bo trgovska pot Kargil–Skardu ponovno vzpostavljena kot del procesa za krepitev zaupanja in da bodo trenutno ločeni Ladak in severne regije povezani s točkami prečkanja, podobnimi obstoječim vzdolž nadzorne črte premirja;
29. zlasti pozdravlja splošni porast števila izdanih vizumov za potovanje med Indijo in Pakistanom ter ponovno vzpostavitev avtobusne povezave Šrinagar–Muzafarabad; opozarja, da najnovejše statistike kažejo, da je bila njena uporaba omejena na manj kot 400 oseb na obeh straneh nadzorne črte premirja; ter poziva indijske in pakistanske oblasti, naj zmanjšajo omejitve pri izdajanju dovoljenj za potovanje;
30. pozdravlja prizadevanja Indije za družbeno-gospodarski razvoj Džamuja in Kašmirja s posebnimi paketi za to zvezno državo, poudarek, ki ga je namenila ustvarjanju delovnih mest, in ukrepom za spodbujanje turizma v Džamuju in Kašmirju, ter predlaga, da preuči, kako bi lahko (predvideno) partnerstvo med EU in Indijo pripomoglo k ustvarjanju novih delovnih mest, ki zahtevajo določeno usposobljenost, zlasti za mlade in ženske; spodbuja Evropsko unijo, naj podpira pobude lokalnih nevladnih organizacij za pripravo projektov za povečanje usposobljenosti žensk bodisi za proizvodnjo bodisi za trženje; verjame, da bi se Evropska unija lahko spoprijela z vprašanjem enakih možnosti, tako da bi razširila trgovino s proizvodi, ki tradicionalno zagotavljajo sredstva za preživljanje ženskam, kot so tekstilni izdelki in izdelki ročne obrti, ter z olajšanjem trgovine s storitvami, na področjih, ki nudijo zaposlitev ženskam; priporoča, da se na podoben način okrepijo gospodarski odnosi med Evropsko unijo in Pakistanom;

Boj proti terorizmu

31. priznava, da dokler obstaja terorizem, ne more priti do pravega napredka v smeri politične rešitve ali izboljšanja gospodarskih razmer za prebivalstvo v vsem Džamuju in Kašmirju; ugotavlja, da, medtem ko je bil v zadnjih petih letih upad števila žrtev terorističnih napadov nespremenjen, so dejavnosti nenehno spreminjajočih se terorističnih skupin v Azad Džamuju in Kašmirju, kot so Laškar e Tajba in Harakat ul-Mudžahedin, povzročile na stotine smrti v Džamuju in Kašmirju pod indijsko upravo in drugod;

32. obžaluje zabeležene kršitve človekovih pravic v Pakistanu, tudi v Gilgitu in Baltistanu, kjer je leta 2004 prišlo do domnevno nasilnih nemirov, in prepogoste primere terorizma in nasilja, ki ga izvajajo oborožene militantne skupine; poziva Pakistan, naj ponovno preuči svoj koncept temeljnih pravic svobode izražanja, svobode združevanja in svobode verskega izražanja v Azad Džamuju in Kašmirju ter Gilgitu in Baltistanu, ter se seznanja z zaskrbljujočimi domnevami organizacij za varovanje človekovih pravic, kot je Amnesty International, o mučenjih in zaprtjih brez pravičnega sojenja; odločno poziva vse vključene strani, da naredijo vse, kar lahko, za odpravo teh kršitev; pozdravlja javna prizadevanja Pakistana za omejitev vdorov militantnih skupin, ki delujejo zunaj ozemlja pod njegovim nadzorom, prek nadzorne črte premirja, vendar meni, da mora sprejeti veliko odločnejše in učinkovitejše ukrepe; poziva k trajni in odločni zavezanosti predsednika Mušarafa boju proti terorizmu, ki je, kot je splošno priznано, ogromen izziv; odobrava in podpira večstransko in dvostransko pomoč držav članic EU Pakistanu v boju proti terorizmu in pri izvajanju odločnih prizadevanj za izboljšanje življenj ljudi v provinci Azad Džamu in Kašmir ter v Gilgitu in Baltistanu; poleg tega pakistansko vlado in države članice EU poziva, da povečajo prizadevanja za identifikacijo in aretacijo možnih terorističnih rekrutov, ki v Pakistan prihajajo iz držav članic EU; pozdravlja skupni odbor, ki sta ga s ciljem boja proti terorizmu in izmenjave podatkov tajnih služb nedavno ustanovili obe vladi (indijsko-pakistanski skupni mehanizem o terorizmu) in ugotavlja, da se je odbor prvič sestal v Islamabadu 6. marca 2007;
33. odločno podpira priporočila mednarodne krizne skupine z 11. decembra 2006, naj Pakistan razoroži upornike, zapre tabore za urjenje teroristov na svojem ozemlju ter ustavi dotok denarja in orožja talibanskim in drugim tujim ali lokalnim upornikom na pakistanskem ozemlju;
34. priznava in podpira prizadevanje Kašmircev za občutno zmanjšanje vojaške navzočnosti na obeh straneh nadzorne črte premirja; vendar poudarja, da bo uspešna demilitarizacija mogoča le ob resničnem prizadevanju, da se militantnim skupinam, ki delujejo iz Pakistana, prepreči infiltracijo teroristov v Džamu in Kašmir, ter le z ukrepi za krepitev zaupanja, med njimi konec medsebojnih obtoževanj, dokončna redna avtobusna povezava Šrinagar-Muzafarabad, vzpostavitev komunikacijskih in trgovinskih povezav ter drugi ukrepi, vzpostavljeni v tesnem sodelovanju z zainteresiranimi kašmirskimi stranmi na obeh straneh ter ugotavlja pozitiven učinek, ki bo to imelo na njihovo duševno zdravje in občutek varnosti, zlasti pri otrocih in mladih; poudarja, da lahko le nove, v prihodnost usmerjene pobude sprožijo pozitiven tek dogodkov;

Ukrepi za krepitev zaupanja

35. toplo pozdravlja nedavne znake obnovljenih prizadevanj pakistanske in indijske vlade, ki vključujejo tudi precejšnje politične spremembe v prid rešitvi spora glede Kašmirja;
36. zlasti pozdravlja ukrepe za ponovno združitev družin, ki jih je ločevala nadzorna črta premirja, z odprtjem petih točk prečkanja; se zaveda kritik, da je bilo odprtje zbirališč na nadzorni črti premirja zelo počasno in da pri tem ni bila upoštevana nujnost razmer na območju; kljub temu prehode odobrava in upa, da bo njihovo število naraslo; želi, da bi to možnost imeli vsi državljani na obeh straneh, in predlaga, naj Indija in Pakistan pripravita ukrepe za lažje potovanje, bodisi znotraj bivše prinčevske države ali za mednarodna potovanja, s hitrimi upravnimi in konzularnimi storitvami;
37. meni, da je treba povečati število izmenjav vzdolž nadzorne črte premirja na vseh ravneh

- civilne družbe in na vseh področjih življenja; predlaga, da se oblikujejo programi izmenjave med združenji pravnikov, šolami in univerzami, vključno s skupno univerzo z zemljiščem na obeh straneh ločne črte; da bi zmanjšali medsebojno sumničavost vojske na obeh straneh, predlaga, da se začne dialog med vojskama;
38. priporoča, da se premisli o ustanovitvi skupne indijsko-pakistanske nadzorne enote za izmenjavo podatkov o vremenskih vzorcih in potresnih aktivnostih, da se zagotovi zgodnje obveščanje o naravnih nesrečah na obeh straneh nadzorne črte;
 39. na politični ravni priporoča, da se vzpostavi skupni parlamentarni odbor Indije in Pakistana za spodbujanje večje parlamentarne izmenjave in dialoga; prav tako priporoča, da se vzpostavijo skupne vladne delovne skupine za raziskovanje trgovine in turizma;
 40. spodbuja podjetja v EU, naj priznajo investicijski in turistični potencial vsega Kašmirja ter zlasti obstoj zelo motivirane delovne sile; predlaga, da bi se evropska podjetja povezala v mešana podjetja z lokalnimi družbami in da bi se lahko oblikovale zavarovalne sheme za povečanje zaupanja vlagateljev; poziva vse udeležene strani, naj podpirajo in olajšajo predstavništvo svojih gospodarskih zbornic na mednarodnih trgovinskih sejmih v Evropski uniji, da se jim omogoči promocija njihovih izvoznih proizvodov;
 41. nadalje podpira poziv Pakistanu, da razvije človeške vire z vlaganjem v terciarno izobraževanje, vključno s šolami za poklicno izobraževanje in tehničnimi šolami na območjih pod zvezno upravo, vključno z območjema Gilgit in Baltistan v Kašmirju;
 42. ugotavlja, da je Indija edina največja koristnica splošnega sistema preferencialov (GSP); poziva Komisijo, naj po velikih naravnih nesrečah, kot so potresi, samodejno ponovno pregleda sistem GSP+; pozdravlja zavezo vseh južnoazijskih držav v združenju SAARC (Južnoazijska zveza za regionalno sodelovanje), da si bodo učinkovito prizadevale, da sporazum SAFTA (prostotrgovinski sporazum za Južno Azijo) postane politična in gospodarska stvarnost, ki bo neizogibno koristila trem delom Džamuja in Kašmirja in poziva vlado Pakistana, da konča sistem "pozitivnega seznama"; z veseljem ugotavlja, da čeprav je v zadnjih desetih letih prihajalo do nihanj v trgovini med državama, je splošna raven uradne trgovine med Indijo in Pakistanom narasla s 180 milijonov ameriških dolarjev na 602 milijona v letu 2005 in da se ta trend, glede na to, da visoka raven neuradne trgovine kaže na prikrit trgovinski potencial med njima, lahko nadaljuje in bi ga bilo treba spodbujati;
 43. poudarja, da je turizem pomembna priložnost za izboljšanje lokalnega gospodarstva; zato spodbuja vlade EU, naj natančno spremljajo varnostne razmere, da bi zagotovile najnovejše in usklajene potovalne napotke tistim, ki potujejo v Džamu in Kašmir;

Posledice potresa 8. oktobra 2005

44. odločno poudarja, da je potres močno vplival na življenja Kašmircev na obeh straneh nadzorne črte premirja in da so grozne humanitarne razmere poslabšale šibke institucionalne zmožnosti v provinci Azad Džamu in Kašmir in severozahodni mejni provinci; poudarja, da je za te ljudi zdaj najpomembnejše golo preživetje;
45. obžaluje, da je poleg številnih izgubljenih življenj provinca Azad Džamu in Kašmir utrpela neprecenljivo materialno škodo na infrastrukturi (bolnišnice, šole, vladne stavbe,

komunikacijske poti) in osnovnih institucijah in storitvah, ki so bile v veliko primerih že prej nezadostne;

46. je globoko užaloščen, da je potres nesorazmerno prizadel otroke, saj je bilo po Unicefovih podatkih ubitih 17 000 otrok; je zelo zaskrbljen glede poročil o trgovini z otroki po katastrofi in poziva pakistansko vlado, naj se izrecno posveti vprašanju pravic otrok in njihove varnosti v provinci Azad Džamu in Kašmir ter v Gilgitu in Baltistanu, ter naj se učinkoviteje spopada s trgovino z otroki;
47. opozarja na težek položaj notranje razseljenih oseb, ki so še vedno v hudi stiski, kar je posledica potresa; ker ne obstaja konvencija o pravicah notranje razseljenih oseb, pozdravlja vodilna načela ZN, ki ponujajo osnovo za human odziv na vsiljeno razseljevanje, kar je zahrbtnen napad na človekove pravice in zahteva, da vsi organi, ki imajo interes v Kašmirju, spoštujejo ta načela; poziva pakistansko vlado, naj stori vse, kar je v njeni moči, da prebivalcem vasi, ki so v plazovih izginile, čim prej dodeli zemljo in jim omogoči, da spet začnejo delovati kot vasi in si zgradijo trajne stanovanjske objekte; odločno priporoča, da se EU dosledno osredotoči ta načela, pa tudi na širša vprašanja demokracije, pravice in človekovih pravic v vseh štirih delih Kašmirja; opaža tudi, da je treba na obeh straneh nadzorne črte premirja zapreti dolgotrajne "begunske" tabore za ter nameniti ustrezno pozornost zaščiti, potrebam in socialni integraciji tistih, ki v njih prebivajo, ter jim omogočiti, da se bodisi čim prej vrnejo na domove ali da se stalno preselijo; ugotavlja, da bi morala mednarodna skupnost pri tem ponuditi pomoč;
48. poudarja, da je katastrofa prizadela območje, ki je bilo že oslABLJENO zaradi konfliktov in terorizma, in kjer organizirana kriminaliteta in infiltracije radikalnih islamističnih mrež, ki izkoriščajo skalnat teren, čez nadzorno črto premirja stalno slabijo temeljne institucije in regionalno stabilnost;
49. je zgrožen, ker so se kot posledica potresa poslabšale že tako osnovne življenjske razmere v provinci Azad Džamu in Kašmir (tj. hrana, voda, zatočišče, higienske razmere, šole in komajda sprejemljivi zdravstveni centri); poziva vpletene oblasti, medtem ko se milijoni ljudi borijo za preživetje, naj svoja prizadevanja preusmerijo v boj proti korupciji, ki mednarodna sredstva krivično preusmerila od namembnih prejemnikov, vključno s skrb zbujajočimi trditvami, od ZN prepovedane teroristične skupine delujejo v potresnem območju Azad Džamuja in Kašmirja; poziva Komisijo, vlade držav članic, indijsko in pakistansko vlado ter organizacije za pomoč, naj se osredotočijo na osnovne potrebe žrtev potresa;
50. ugotavlja, da sta imela moč in učinek potresa veliko večje posledice za pakistansko stran nadzorne črte premirja, kjer je bila v veliki meri uničena infrastruktura lokalnih oblasti, kar je neizogibno privedlo do zamud pri storitvah, potrebnih za delovanje v sili; čestita vladam, vojskam in lokalnemu prebivalstvu na obeh straneh nadzorne črte premirja za vdanost, odločnost in zavzetost pri odzivanju na mnogotere izzive, ki so se pojavili s potresom;

Odziv na potres 8. oktobra 2005

51. priznava, da je bil glede na okoliščine odziv mednarodne skupnosti, Indije in Pakistana na potres hiter in pozitiven: med Indijo in Pakistanom so bili takoj vzpostavljeni stiki na najvišjih ravneh; notranje in lokalne nevladne organizacije so se dobro odzvale ter so

sodelovale z lokalno in osrednjo upravo; priporoča, naj bo Evropska unija naklonjena nadaljnjim prošnjam za dodatno pomoč za obnovo na območjih, ki jih je prizadel potres, in poziva Komisijo, naj zagotovi najnovejše informacije o že prispelih tovrstnih prošnjah;

52. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je predhodna ocena škode in potreb, ki sta jo pripravili Azijska razvojna banka in Svetovna banka in pri kateri je sodelovala Komisija, pokazala, da je zaradi potresa v celoti izgubilo zaposlitev ali sredstva za preživljanje 29 % ljudi, kar je vplivalo na približno 1,64 milijona ljudi, polovica katerih je po ocenah mlajših od 15 let; pozdravlja projekt Komisije, vreden 50 milijonov EUR, za obnovo in pomoč Pakistanu po potresu; poudarja, da bi kratkoročno moral biti ta projekt osredotočen na zaščito najranljivejših skupin, obnovitev gospodarske dejavnosti na prizadetih območjih, tudi s ponovnim oživljanjem malih podjetij in nadomestitvijo izgubljenih sredstev v kmetijstvu, ter ustvarjanje zaposlitvenih možnosti s programi za usposabljanje in okrepitev strokovnega znanja; priporoča, da bi ukrepi za ponovno vzpostavitev in varstvo sredstev za preživljanje srednje- in dolgoročno morali vključevati mikrofinanciranje in okrepitev strokovnega znanja, ter poziva Komisijo, naj dolgoročno podpira take strategije;
53. čestita vsem, ki so sodelovali pri ugotavljanju in zadovoljevanju zdravstvenih potreb preživelih v potresu, ki živijo v taborih, kjer kljub izzivom pri zagotavljanju čiste pitne vode in ustreznih sanitarnih objektov v razmerah po katastrofi še ni prišlo do večjih izbruhov bolezni, ki bi jih povzročila voda; čestita pakistanski vladi, ker je zagotovila zatočišče in oskrbo za več kot dva milijona razseljenih oseb, da se bodo lahko prebili čez zimo, in čestita Indiji, da je zdaj priskrbelo stanovanja 30.000 osebam, ki so izgubile domove na njeni strani nadzorne črte; je zaskrbljen, ker še vedno poročajo o tisočih ljudi, ki živijo v šotorih, kar je potrdila parlamentarna delegacija Južnoazijske zveze za regionalno sodelovanje med svojim obiskom v provinci Azad Džamu in Kašmir od 15. do 22. decembra 2006;
54. opaža, da je Pakistan nekaj dni po nesreči ustanovil zvezno komisijo za pomoč, katere naloga je bila usklajevanje iskanja in reševanja ter pomoči; vendar obžaluje, da Pakistan ni dosegel sporazuma glede helikopterjev, ki mu jih je ponudila Indija, zaradi državljanstva njihovih pilotov, pa tudi skupno pomoč vzdolž nadzorne črte, ekipe za zdravniško pomoč in popravilo telekomunikacijske infrastrukture, kar bi lahko pripomoglo k zmanjšanju števila smrtnih žrtev; zato obžaluje, da se ob potresu ni pokazala politična volja za prednostno obravnavanje humanitarnih potreb kašmirskega prebivalstva in odpravo političnih razlik;
55. pozdravlja dejstvo, da so sosede Pakistana (Indija, Kitajska, Iran, Afganistan) ter na širši regionalni ravni Turčija, Organizacija islamske konference in mednarodna skupnost kot celota tako hitro zajamčile sredstva; čestita Evropski komisiji in zlasti Generalnemu direktoratu za humanitarne pomoč, ki že deluje v Pakistanu, za takojšen in učinkovit odziv; spodbuja donatorje, naj čim prej predajo obljubljeni pomoč;
56. pozdravlja zlasti program Komisije o stalnem financiranju po potresu, prek katerega je bilo do zdaj zagotovljenih 48,6 milijonov EUR in ki se izvaja v partnerstvu z nevladnimi organizacijami, Rdečim križem in agencijami ZN; zahteva, da se EU še naprej zavzema za obnovo v Kašmirju;
57. obžaluje, da je pakistanska vlada vztrajala, da se pred razdelitvijo humanitarne pomoči, ki

jo je dostavila Indija, z nje odstrani oznake te države;

58. poudarja dejstvo, da je v začetku neodločen odziv pakistanske vojske na nesrečo ustvaril praznino takoj po katastrofi, ki so jo izkoristile militantne organizacije na tem območju, kot sta Džamat e islami in Džamat ud dava, preimenovana v Lakšar e tajaba (razglašena za teroristično organizacijo, ki jo je leta 2002 Mušararova vlada prepovedala), ki so hitro postale dejanski dobavitelji hrane, nastanitve, šolanja za otroke in pomoči za vdove; je zelo zaskrbljen, da je to povečalo verodostojnost takih polarizacijskih skupin v očeh lokalnega prebivalstva in dodatno spodkopalo vsako možnost za resnično demokratično zastopstvo;
59. poziva vladi Indije in Pakistana ter mednarodno skupnost, naj naredijo vse, kar je v njihovi moči za izvajanje zaščitnih ukrepov in naj natančno spremlja uporabo prejetih sredstev;
60. toplo pozdravlja preobraten sporazum z 2. maja 2006 o oživitvi trgovine prek nadzorne črte premirja med ločenimi regijama Džamujja in Kašmirja z uvedbo tovarne službe med Šrinagarjem in Muzafarabadom ter druge avtobusne linije skozi Kašmir, ki povezuje Punč v Džamuju in Kašmirju z Rawalakotom v Azad Džamuju in Kašmirju; predlaga vzpostavitev cestne mreže med Džamujem in Sialkotom ter regijo Gilgit-Baltistan; predlaga tudi vzpostavitev železniške povezave med Džamujem in Šrinagarjem ter izboljšanje ceste, ki povezuje mesti; pozdravlja prisego predsednika vlade Singha s 23. maja 2006, da bo ustvaril okolje s svobodnejšo trgovino in gibanjem z "mehkimi" mejami, da bi ustvaril prave razmere za rešitev kašmirskega vprašanja; odločno spodbuja obe strani, da hitro povečata obseg uradnega trgovanja; poziva ju, naj hitro sprejmeta sporazum o modalitetah cestnega tovora, ki naj bodo čim bolj poenostavljene; predlaga uvedbo integriranega načrta za razvoj trga s številnimi kmetijskimi predelovalnimi enotami, hladnimi verigami, malimi kontejnerskimi storitvami ter vezanimi prevozi s tovarnjaki;

Sklepne ugotovitve

61. poziva EU in njene institucije, naj ne pozabijo na hude razmere ljudi v Džamuju in Kašmirju in zagotovijo, da bodo programi pomoči in drugi programi oblikovani in izvajani ob upoštevanju dolgoročne obnove in vzpostavitve institucij;
62. poudarja, da je, kot kažejo tudi izkušnje EU, eden od ključnih načinov za izboljšanje odnosov med državami povečanje dvostranskega trgovinskega pretoka; meni, da je v primeru Džamuja in Kašmirja trgovina prek nadzorne črte premirja bistvena za ustvarjanje gospodarske rasti, razvoj in sprostitve gospodarskega potenciala; priporoča, da se prometni in infrastrukturni projekti obravnavajo prednostno;
63. odločno podpira stalne pobude političnih ustanov na obeh straneh in na vseh ravneh ter jih poziva, da dajo prednost materialnim in institucionalnim potrebam ljudi iz Kašmirja, da bo mogoče odpraviti politične, gospodarske, družbene in kulturne pomanjkljivosti; priporoča, naj se bo EU pri tem pripravljena odzvati na prošnje obeh vlad;
64. priznava izredno delo delegacij Komisije v Islamabadu in New Delhiju;
65. opaža, da naravne nesreče včasih ustvarijo politične razmere za vzpostavitev miru; da narava ne pozna meja in da lahko ljudem v Kašmirju samo Pakistan in Indija skupaj s

trajnostnimi ukrepi ponudita upanje za prihodnost;

66. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic Evropske unije, vladam Republike Indije, Islamske republike Pakistan, pristojnim oblastem ali vladama v indijskem in pakistanskem delu Džamuja in Kašmirja ter vladi Ljudske republike Kitajske in Združenim narodom.

OBRAZLOŽITEV

Ozadje

1. Težke razmere Kašmircev že več kot petdeset let povzročajo zaskrbljenost v mednarodni skupnosti. Nepredvidena posledica razdelitve indijske podceline je bila, da se je bivša neodvisna, zgodovinska in prelepa prinčevska država Džamu in Kašmir razdelila med Islamsko republiko Pakistan in Republiko Indijo. Ta razdelitev, ki je nastala s konfliktom, je zahtevala tisoče življenj in povzročila, da je na stotine tisočev ljudi pobegnilo in poiskalo zatočišče, številni so to storili v državah članicah EU in v Severni Ameriki. Njihovi glasovi niso utihnili ter pozivajo k ponovni združitvi njihove ljubljene bivše države in družin ter k trajnemu zaključku konflikta. Medtem se je Evropska unija, čeprav ni bila pozvana k mediaciji, pričela vse bolj zanimati za vse težave, ki zadevajo podcelino, glede na vse večji pomen tega območja.
2. Z razdelitvijo so se Kašmirska dolina, Džamu, Ladak in ledenik Siačen priključili k Republikki Indiji kot država Džamu in Kašmir. Islamska republika Pakistan je prevzela nadzor nad provinco Azad Džamu in Kašmir ter nad Gilgitom in Baltistanom, ki sta bila preimenovana v Severna območja, katerih majhen del je Pakistan leta 1963 odstopil Ljudski republiko Kitajski.
3. Kasneje sta Indija in Pakistan vodila tri vojne za Kašmir, kar je pripeljalo do tega, da so številni vojaki stalno nastanjeni na obeh straneh leta 1972 dvostransko dogovorjene meje, ki je znana kot nadzorna črta premirja.

Politika EU in toe poročilo

4. EU trdno podpira regionalno povezovanje, liberalizacijo trgovine in gospodarsko sodelovanje, ima sporazume o sodelovanju tako z Indijo, ki je danes največja demokracija na svetu, in Pakistanom, ki je zaradi svojega mejnega spora z Afganistanom in osredotočanja na boj proti terorizmu postal ključni zaveznik. Obe državi sta jedrski sili. Evropski parlament je zelo zainteresiran za vse te vidike, zato je nastalo to poročilo.
5. Poročevalka je obiskala obe strani nadzorne črte se je izčrpno posvetovala s politiki na vseh ravneh (vladnimi in opozicijskimi), vključno s skupino Ally Party Hurryat Conference, civilno družbo, predstavniki akademskega sveta, poslovneži, odbori za človekove pravice, mednarodnimi diplomati in predstavniki vojske, prebivalci "priseljenskih" in begunskih taborov, s Svetom, Komisijo, predstavniki veleposlaništev in številnimi državljani EU kašmirskega porekla. Poročevalka je prejela zelo izčrpna poročila od vojske na obeh straneh ter znatno pomoč od delegacij Komisije v New Delhiju in Islamabadu.
6. V zadnjih mesecih so številni poslanci opravili uradne in neuradne obiske ter zbrali dodatne podatke za to poročilo.

Mirovni proces

7. Kljub žalostnemu ozadju stalnih konfliktov, kot jih dojema zunanji svet v zadnjih mesecih, sta vladi Indije in Pakistana s sodelovanjem Kašmircev na obeh straneh nadzorne črte premirja in v glavnih mestih naredila pomembne korake v smeri trajne in mirne rešitve konflikta.
8. Pogajanja v krogu pogovorov indijske okrogle mize se osredotočajo na to, da bi vprašanje meje manj ločevalo strani. Pet delovnih skupin, ki so bile ustanovljene po prvi konferenci okrogle mize združujejo vse vpletene (čeprav se nekateri skrajni člani skupine All Party Hurriyat Conference ne udeležujejo sestankov) in med drugim preučujejo možnosti za večjo samoupravo v prihodnosti.
9. Ne glede na to, da v se Pakistanu pojavljajo tudi drugačna stališča na zelo visoki ravni (v vojski in upravi), so predsednik Mušaraf, predsednik vlade in zunanji minister naredili številne pomembne korake in pokazali znake odprtosti do skupnih priložnosti.
10. Poročilo v celoti podpira stalni strukturirani dialog med Indijo in Pakistanom, ki je vzpostavil vrsto ukrepov za krepitev zaupanja, ki med drugim omogočajo, da razdeljene družine prečkajo nadzorno črto premirja in se prvič po 60 letih srečajo.
11. EU je pozdravila skupno sporočilo Indije in Pakistana o Kašmirju iz aprila 2005, ki je prispeval h krepitvi tega procesa, in je ponovno poudaril, da je treba nadaljevati z mirovnim procesom in se je treba osredotočiti na nevojaško rešitev kašmirskega konflikta, ter tako prispeval k napredku procesa.
12. Poročilo poziva EU, naj še dalje nudi vso podporo pomembnim pobudam, ki lahko prinesejo mir veliko širšemu področju in ki lahko okrepijo organizacije, kot sta Južnoazijska zveza za regionalno sodelovanje in prostotrgovinski sporazum za Južno Azijo, v katerih sodeluje EU.
13. Poročilo prav tako poudarja veliko vrednost, ki jo EU pripisuje demokraciji in človekovim pravicam za vse ljudi na območju, zlasti za žrtve potresa v Kašmirju leta 2005, prisilnim razseljencem in beguncem ter za osebe, ki ne uživajo temeljnih svoboščin in demokracije.

Džamu in Kašmir

14. Kljub mirovnemu procesu je Indija še vedno tarča kritik zaradi svoje obsežne vojaške prisotnosti na nadzorni črti premirja, številna uradna (in osebna) poročila, ki jih je prejel EP, pa beležijo veliko kršitev človekovih pravic. Dokazi o obstoju vsaj enega tabora za urjenje teroristov v provinci Azad Džamu in Kašmir zunanjim osebam otežujejo oceno obrambnih zahtev, zlasti zaradi vpletenosti Al Kajde v to območje.

Poročilo priznava in pozdravlja dejstvo, da je država Džamu in Kašmir del indijske večverske, večetnične posvetne demokracije, ter poudarja, da je treba spoštovati človekove pravice kljub konfliktu, ki je v teku.

15. Poročevalec opozarja na dolgotrajna begunska taborišča v Kašmirju, ki je pod indijsko upravo, ter prosi, da se uredi status prebivalcev teh taborov, ki so dejansko postali majhna

mesta (čeprav brez uradnega statusa). To bi bil premik v smeri dajanja upanja za prihodnost tisočim mladim, ki si zaslužijo prihodnost, ki je bila odrečena njihovim staršem zaradi zgodovinske ločitve. Enako velja za Pakistan.

16. Vseeno sta ustavi Indije in Pakistana zelo različni, kar zadeva temeljne svoboščine in pravice, ki so priznane ženskam, otrokom in manjšinam, in to poročilo v celoti upošteva to dejstvo.

Azad Džamu in Kašmir

17. Poročilo sicer izraža obžalovanje za politične in humanitarne razmere, ki vladajo v vseh štirih delih Džamuja in Kašmirja, vendar želi zlasti opozoriti na pomanjkanje demokracije v provinci Azad Džamu in Kašmir ter v Gilgitu in Baltistanu, kjer žal Pakistan ne izpolnjuje svojih obveznosti uvajanja pravih in reprezentančnih demokratičnih struktur. Poročevalke ne prepričajo večkrat ponovljeni argumenti Pakistana, da odsotnost kašmirskega predstavništva v pakistanski narodni skupščini odraža dejstvo, da Pakistan ne šteje Kašmirja kot dela svoje federacije, glede na to, da se pakistanska zakonodaja z le občasnimi spremembami uporablja v vsej provinci Azad Džam in Kašmir ter v Gilgitu in Baltistanu, v skladu s prilagoditvenim aktom s 1. januarja 2005.
18. Dejstva, da provinco Azad Džamu upravlja ministrstvo za kašmirske zadeve v Islamabadu, da uradniki iz Pakistana obvladujejo kašmirski svet in da so ključne osebe, kot so upravitelj Azad Džamuja in Kašmirja, policijski inšpektor, finančni inšpektor in sekretar za finance, vsi iz Pakistana, povedo veliko več. Prav tako ne moremo prezreti začasne ustave iz leta 1974, ki vsebuje določbo, ki prepoveduje vsako politično aktivnost, ki ni v skladu z doktrino, da je provinca Džamu in Kašmir del Pakistana. Tako imenovani "začasni ustavni akt" iz leta 1974 dovoljuje številne institucije, ki jih imajo samoupravne države, vključno z zakonodajno skupščino, izvoljeno na rednih volitvah, predsednika vlade, ki obvladuje večino v skupščini, posredno izvoljenega predsednika, neodvisno sodstvo in institucije lokalne oblasti. Vendar te določbe ne odražajo realnosti. Najvišjo oblast v državi ima svet province Azad Džamu in Kašmir, ki mu predseduje predsednik pakistanske vlade in v katerem je večina iz njegove vlade ali imenovanih članov. Poleg tega lahko v skladu z oddelkom 56 začasnega ustavnega akta Džamuja in Kašmirja (ki sta jo sestavili zvezni ministrstvi za pravosodje in za kašmirske zadeve v Islamabadu) pakistanska vlada odstavi vsako izvoljeno vlado v Azadu Kašmirju ne glede na podporo, ki ko ima v zakonodajni skupščini province Azad Džamu in Kašmir, poleg tega ima islamski svet, kot drugod v Pakistanu, vrhovno zakonodajno oblast.

Gilgit in Baltistan

19. Ne glede na to, kako je stanje hudo v provinci Azad Džamu in Kašmir, je neskončno hujše v Gilgitu in Baltistanu, najsevernejšem delu Kašmirja, ki je pod pakistansko upravo in ki nima nobenega statusa ali česa, kar bi bilo vsaj podobno demokratičnemu predstavništvu.
20. Gilgit in Baltistan (ki jima Pakistan pravi Severna območja) sta pod pakistansko upravo. Glede na to, da Pakistan zatrjuje, da sta celotna Džamu in Kašmir sporno območje, formalno ni priključil Severnih območij. Tako ta predel ni provinca Pakistana in niti del province Azad Džamu in Kašmir. Svet Severnih območij, ki je bil ustanovljen pred časom in za katerega je bilo s ponosom razglašeno, da deluje kot "provincialna skupščina", v resnici prikriva popolno odsotnost ustavne identitete in državljanjskih pravic.
21. Prebivalstvo se ohranja v revščini, nepismenosti in zaostalosti. Prikrajšanje in pomanjkanje osnovnih potrebščin je očitno - 25 majhnih bolnic, v katerih dela 140 zdravnikov (kar pomeni 1 zdravnik na 6000 prebivalcev), v primerjavi z 830 bolnicami iz 75.000 zdravniki v preostalem Pakistanu, ter 33-odstotna splošna pismenost in nizki izobrazbeni kazalci zlasti za dekleta in ženske; le 12 šol in 2 regionalni fakulteti v Gilgitu in Baltistanu, brez podiplomskega študija; poleg državnih služb je edina druga možnost zaposlitve v turističnem sektorju, ki pa je očitno problematičen. Nekaj lokalnih prebivalcev lahko dobi državno službo, vendar so plačani do 35 % manj kot zaposleni od drugod; ni lokalne radijske ali televizijske postaje.
22. Potres iz leta 2005, ki je bil že sam po sebi uničujoč, je še poslabšal te razmere. Neodgovorno bi bilo ne opozoriti na to stanje ali poudariti krivice, ki se še vedno dogajajo, zato poročilo vztrajno poudarja potrebo, da Pakistan ponovno preuči koncept demokratične odgovornosti ter da reši vprašanje oskrbovanja s potrebščinami na območjih, ki so pod njegovim dejanskim nadzorom.

Vprašanje plebiscita

23. Poročilo jasno podpira mirovni proces med Pakistanom in Indijo, ki je v teku, kot edini način za napredek.
24. Pakistan še dalje opozarja na zgodnje resolucije VSZN o Kašmirju, v podporo svoji zahtevi, da bi bilo treba razpisati plebiscit, da se ugotovi, ali naj se združeni Džamu in Kašmir "prikluči" Indiji ali Pakistanu. Poročilo pa ugotavlja, da Pakistan ne izpolnjuje pogojev, ki so jih določili ZN za tak plebiscit, ter jih tudi nikoli več ne bo mogel izpolniti. Situacija je od te točke že napredovala.

Sklepne ugotovitve

25. Za zaključek, poročilo priznava starodavno in edinstveno dediščino Kašmircev in poročevalka jih lahko samo pohvali za njihovo vztrajnost. Po tolikih desetletjih konfliktov in tragedij v tem izjemno lepem in zgodovinskem predelu podceline, je spodbudno videti, da dve veliki sili, Indija in Pakistan, sodelujeta s prebivalci Kašmirja in da so mirne rešitve tako v fazi izvrševanja kot tudi še na vidiku, kar je znan proces, ki ga Evropski parlament v celoti podpira.

List of UN resolutions on Kashmir (1948-1971)

Resolution 38 (1948) adopted by the United Nations Security Council (hereafter referred to as the Security Council) at its 229th Meeting held on 17 January 1948;

Resolution 39 (1948) adopted by the Security Council at its 230th Meeting held on 20 January 1948;

Draft Resolution presented by the President of the Security Council and the Rapporteur on 6 February 1948;

Resolution 47 (1948) adopted by the Security Council at its 286th Meeting held on 21 April 1948;

Resolution 51 (1948) adopted by the Security Council at its 312th Meeting held on 3 June 1948;

Resolution adopted by the United Nations Commission for India and Pakistan on 13 August 1948;

Resolution adopted by the United Nations Commission for India and Pakistan on 5 January 1949;

Proposal in respect of Jammu and Kashmir made by General A.G.L. McNaughton, President of the Security Council of the United Nations on 22 December 1949;

Resolution 80 (1950) adopted by the Security Council at its 470th Meeting held on 14 March 1950;

Resolution 91 (1951) adopted by the Security Council at its 539th Meeting held on 30 March 1951;

Resolution 96 (1951) adopted by the Security Council at its 566th Meeting held on 10 November 1951;

Resolution 98 (1952) adopted by the Security Council at its 611th Meeting held on 23 December 1952;

Resolution 122 (1957) adopted by the Security Council at its 765th Meeting held on 24 January 1957;

Draft Resolution presented by Australia, Cuba, U.K. and U.S.A. on 14 February 1957;

Resolution 123 (1957) adopted by the Security Council at its 774th Meeting held on 21 February 1957;

Draft Resolution presented by Australia, Columbia, Philippines on 16 November 1957;

Resolution 126 (1957) adopted by the Security Council at its 808th Meeting held on 2 December 1957;

Draft Resolution submitted by Ireland to the Security Council on June 22, 1962;

Statement of the President of the Security Council (French Representative) made on the 18 May 1964 at the 1117th Meeting of the Council (Document No. S/PV. 1117, dated the 18 May 1964) summarizing the conclusion of the debate on Kashmir;

Resolution 209 (1965) adopted by the Security Council at its 1237th Meeting held on 4 September 1965;

Resolution 210 (1965) adopted by the Security Council at its 1238th Meeting held on 6 September 1965;

Resolution 211 (1965) adopted by the Security Council at its 1242nd Meeting held on 20 September 1965;

Resolution 214 (1965) adopted by the Security Council at its 1245th Meeting held on 27 September 1965;

Resolution 215 (1965) adopted by the Security Council at its 1251st Meeting held on 5

November 1965;

Resolution 303 (1971) adopted by the Security Council at its 1606th Meeting held on 6 December 1971;

Question considered by the Security Council at its 1606th, 1607th and 1608th Meetings held on 4, 5 and 6 December 1971;

Resolution 307 (1971) adopted by the Security Council at its 1616th Meeting held on 21 December 1971.

POSTOPEK

Naslov	Kašmir: sedanje razmere in obeti za prihodnost
Št. postopka	2005/2242(INI)
Pristojni odbor Datum razglasitve dovoljenja na zasedanju	AFET 15.12.2005
Odbori, zaprošeni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	
Odbori, ki niso dali mnenja Datum sklepa	
Okrepljeno sodelovanje Datum razglasitve na zasedanju	
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Baroness Nicholson of Winterbourne 12.12.2005
Nadomeščeni/-a poročevalec/-ka	
Obravnava v odboru	28.11.2006 24.1.2007 26.2.2007
Datum sprejetja	21.3.2007
Izid končnega glasovanja	+: 60 -: 1 0: 11
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Vittorio Agnoletto, Roberta Alma Anastase, Robert Atkins, Panagiotis Beglitis, Monika Beňová, André Brie, Philip Claeys, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Eugen Mihăescu, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikiienė, David Casa, Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Andrew Duff, Carlo Fatuzzo, Kinga Gál, David Hammerstein Mintz, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Jo Leinen, Yiannakis Matsis, Doris Pack, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Sharon Bowles, Philip Bushill-Matthews, Roger Helmer, Sajjad Karim, Elizabeth Lynne, David Martin, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten
Datum predložitve	25.4.2007
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)	...